

Начин и поступак класификације отпада

1. Одређивање индексних бројева отпада

Закон о управљању отпадом захтева да отпад буде описан на начин који омогућава сигурно руковање и управљање предметним отпадом, као и да било која промена власништва отпада буде пропраћена одговарајућом документацијом која обавезно укључује индексни број отпада. Поред овог кода и њему одговарајућег описа, отпад такође треба да има и неопходне карактеристике у циљу идентификације свих његових особина значајних за даље правилно руковање.

Све овде захтеване информације су неопходне да омогуће свим власницима у ланцу управљања отпадом, да своје активности спроводе без утицаја на животну средину и људско здравље. Посебно, подаци прикупљени на овај начин треба да осигурају да се отпадом управља у складу с условима који се дају у поступку издавања дозвола за одређене делатности управљања отпадом, интегрисаним (ИРРС) дозволама, Регистру извора загађивања животне средине и другој законској регулативи.

Отпад се разврстава према Каталогу отпада који је усклађен с Европским каталогом отпада (European List of Waste/European Waste Catalog). У оквиру Каталога, отпад је систематизован, првенствено, према делатностима у оквиру којих је генерисан, али и према типу отпада, материјалима или процесима. У Каталогу отпада је система-тизовано више од 800 врста отпада, подељених у 20 група, које се означавају двоцифреним бројевима.

Свака од наведених група садржи подгрупе које су означене са четири цифре. Групе и подгрупе упућују на одговарајућу врсту отпада.

У оквиру сваке подгрупе дат је шестоцифрени код (индексни број) за сваку врсту отпада посебно. Врсте отпада у Каталогу отпада означене су искључиво шестоцифреним индексним бројевима. У Каталогу отпада одређују се индексни бројеви за сваки опасан и неопасан отпад.

ГРУПА	ПОДГРУПА	ИНДЕКСНИ БРОЈЕВИ (КОДОВИ)
08	ОТПАДИ ОД ПРОИЗВОДЊЕ, ФОРМУЛАЦИЈЕ, СНАБДЕВАЊА И УПОТРЕБЕ ПРЕМАЗА (БОЈЕ, ЛАКОВИ И СТАКЛЕНЕ ГЛАЗУРЕ), ЛЕПКОВИ, ЗАПТИВАЧИ И ШТАМПАРСКИХ МАСТИЛА	
08 03	отпади од производње, формулације, снабдевања и употребе штампарског мастила	
08 03 07	муљевии на бази воде који садрже мастило	
08 03 08	течни отпад на бази воде који садржи мастило	
08 03 12*	отпадно мастило које садржи опасне супстанце	
08 03 13	отпадно мастило другачије од оног наведеног у 08 03 12	
08 03 14*	муљевии од мастила које садржи опасне супстанце	
08 03 15	муљевии од мастила другачији од оних наведених у 08 03 14	
08 03 16*	отпадни раствори за ецовање	
08 03 17*	отпадни тонер за штампање које садржи опасне супстанце	
08 03 18	отпадни тонер за штампање другачији од оног наведеног у 08 03 17	
08 03 19*	диспергована уља	
08 03 99	отпади који нису другачије специфицирани	

У циљу прецизног избора одговарајућег индексног броја из Каталога отпада, претходно је потребно утврдити:

- делатност у току које је отпад генерисан;
- начин, односно процес или активност у оквиру делатности, у току које је отпад генерисан;
- опис отпада;
- састав отпада;
- садржај опасних материја у отпаду и
- опасности које су повезане с отпадом.

У Каталогу отпада, двоцифрени индексни бројеви најчешће указују на групу, односно делатност, а четвороцифрени на подгрупу, тј. процес или активност у току које је генерисан отпад. Називи група и подгрупа у Каталогу отпада врло су важни у поступку одређивања исправног кључног броја, јер се идентификација отпада врши **ИСКЉУЧИВО** на нивоу шестоцифреног индексног броја.

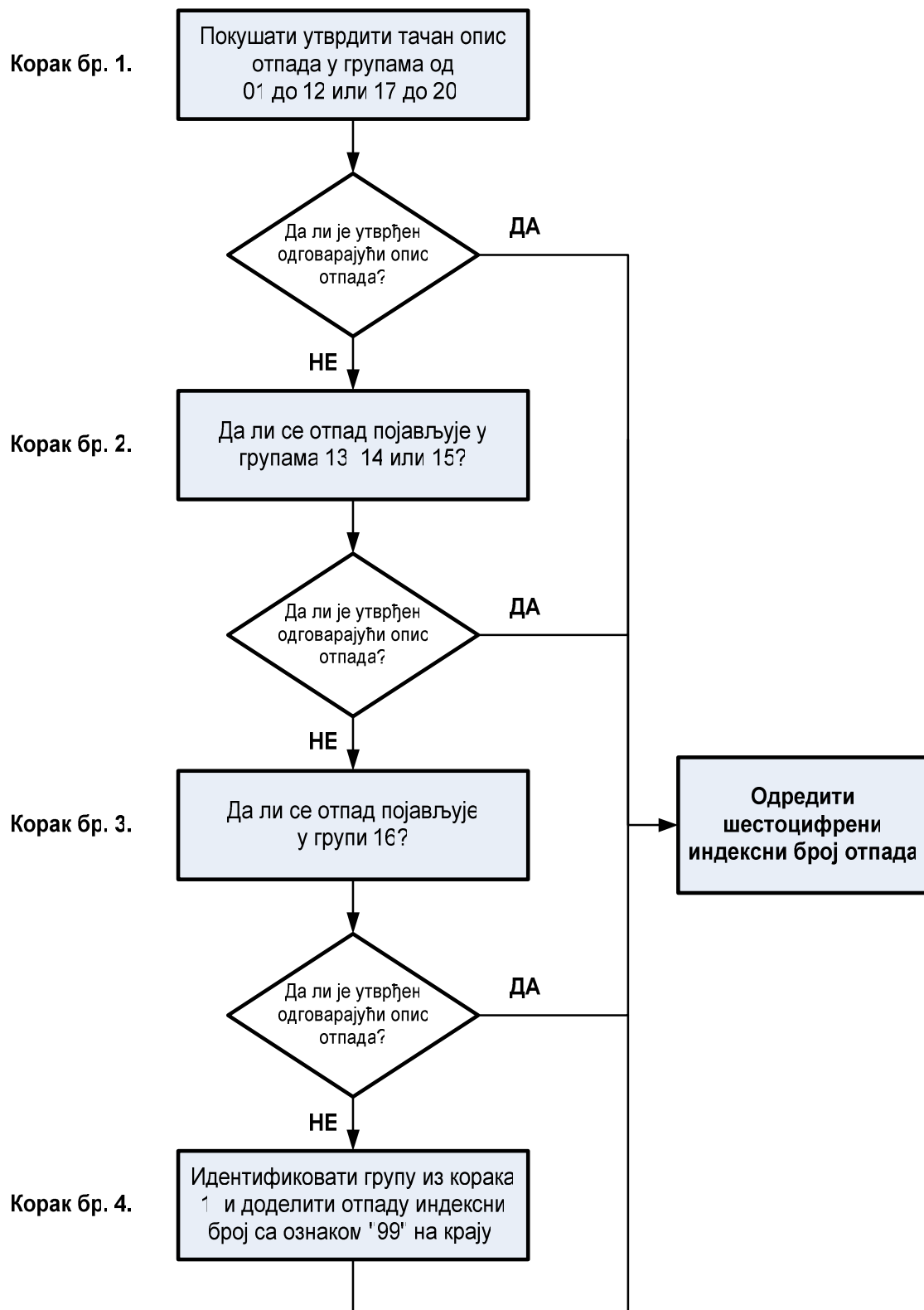
Пример, Индексни број 03 01 01 – „Отпадна кора и плута” употребљава се само за отпадну кору и плуту који потичу из процеса прераде дрвета или производње плоча и намештаја. Овај код се не користи за отпадну кору која настаје у неким другим активностима, нпр. одржавању шума и паркова. Ово важи и у случајевима када не постоји никакво конкретно упућивање на термин „кора” осим у Групи 03 Каталога отпада.

При одређивању индексног броја отпада увек треба користити онај индексни број чији опис што тачније приказује карактеристике отпада, водећи рачуна о групи и подгрупи, као и поступку разврставања.

У неким случајевима потребно је занемарити назив групе и подгрупе како би био одабран оптималан индексни број на другом месту у Каталогу, јер он даје јаснији и тачнији опис отпада. Избором таквог индексног броја осигурава се правилно управљање том врстом отпада. Отпад треба описати на начин који омогућава сигурно управљање истим. У случају недоумице, потребно је утврдити додатне податке, нпр. детаљан опис отпада.

На пример, неким врстама комуналног отпада треба одредити индексни број који није у Групи 20, јер у Каталогу, у другим групама постоје бољи и детаљнији описи тог отпада (видети поглавље о комуналном отпаду).

У циљу правилног одређивања индексног броја за сваку врсту отпада описан је поступак са детаљно разјашњеним појединачним корацима, чији је дијаграм тока дат на слици 1.

ДЕТАЉНО ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ КОРАКА

КОРАК БР. 1.

У кораку бр. 1. потребно је прво пронаћи одговарајућу делатност у групама од 01 – 12 или 17 – 20 у зависности од делатности из којег је отпад потекао, укључујући и комунални или сличан отпад. У оквиру утврђене групе пронаћи одговарајућу подгрупу, а у оквиру ње одговарајући опис отпада. Користећи већ прикупљене информације о отпаду, треба одредити одговарајући шестоцифрени индексни број отпада, уз изузетак коришћења индексних бројева који се завршавају бројем 99.

У случају сложених индустријских процеса, као што је на пример, производња аутомобила, активности могу бити класификоване у више група, у зависности од степена производње. На пример, отпад из производње аутомобила може бити наведен и у групи 12 (отпади од обликовања и физичке и механичке површинске обраде метала и пластике), и у групи 11 (отпади од хемијског третмана површине и заштите метала и других материјала), као и групе 08 (отпад из употребе премаза), у зависности од процеса/активности у току које је отпад произведен.

Важно је напоменути да се одвојено сакупљени амбалажни отпад (укључујући и мешани) увек класификује у подгрупу 15 01, а не 20 01 (па чак иако је амбалажни отпад издвојен из комуналног и припада групи 20).

Потребно је у групама 01 до 12. пронаћи опис делатности индустријског процеса. Ако постоји, пронаћи одговарајућу подгрупу и тачне индексне бројеве у њој. Али, треба знати да, иако је делатност правилно описана, треба прегледати цео Каталог, јер је могуће да се бољи описи отпада налазе на другом месту на листи.

Треба знати, уколико је делатност описана у групама 01 - 12, није могуће наћи у њима баш сваку врсту произведеног отпада. Отпад и материјали који нису директно везани с појединим процесом налазе се на другом месту у Каталогу. Исто тако, потребно је обратити пажњу и на то, да групе 06 – 08 обухватају различите врсте отпада везаних за коришћење хемикалија и премаза, поред отпада из њихове производње и могу се применити на много делатности. Исто тако, у групи 17 наводи се грађевински отпад који се може применити на све делатности.

Група 18 обухвата индексне бројеве отпада генерисаног при заштити здравља људи и животиња, а група 19 отпаде који су настали као остаци из процеса третмана отпада и отпадних вода, као и припреме воде намењене људској употреби и воде за индустријску употребу.

У групи 20 класификован је комунални отпад. Неке од индексних бројева је могуће применити за неку другу делатност, али само под условом да се сличан материјал не појављује конкретно у подгрупама из група 01 – 12, или 13 - 15.

Одредити индексни број. Ако не постоји одговарајући, прећи на корак бр. 2.

КОРАК БР. 2.

Потражити одговарајући опис отпада у групама 13., 14. и 15.

У групи 13. наведена су отпадна уља и отпад од течних горива.

У групи 14. наведена су растварачи, расхладни и потисни гасови. Међутим, код растварача која произлазе из производње, формулације, набавке и коришћења хеми-калија најпре треба погледати групу 07.

Групу 08. треба погледати код растварача која се јављају у бојама и лепковима.

Групи 14. се даје предност код сваког дугог порекла растварача, осим из комуналног отпада.

У групи 15. наведена је амбалажа, филтерски материјали, апсорбенти и заштитне тканине. Сав амбалажни отпад увек треба уписати у поглавље 15., без обзира на делатност у којој је настао.

Одредити индексни број. Ако не постоји одговарајући, прећи на корак бр. 3.

КОРАК БР 3.

Потражите одговарајући опис отпада у групи 16.

У овој групи дат је низ различитих врста отпада укључујући подгрупе за стара возила, отпад од електричне опреме, батерије, отпад од чишћења резервоара, експлозиве, катализаторе, оксидативне материје, лабораторијске хемикалије и гасове, ватростални отпад и некоришћене и на другом месту ненаведене хемикалије.

Одредити индексни број. Ако не постоји одговарајући, прећи на корак бр. 4.

КОРАК БР. 4.

Одредите одговарајућу групу (од 01 до 12 или 17 до 20) према кораку 1. Потражите затим индексни број са последњим цифрама 99 у одговарајућој подгрупи.

Одредити индексни број.

1.1. Примена индексног броја XX XX 99

Индексни бројеви који се завршавају цифром „99” у целом каталогу су описани као „отпад који нису другачије специфицирани”. Ови индексни бројеви се користе у случајевима када није могуће одредити индексни број применом корака од 1 до 3. Ко-дови „99” обухватају превише широк распон врста отпада да би се могли користити за недвосмислено описивање отпада и зато се њихова примена условљава обавезним пратећим детаљним описом отпада и његових карактеристика које упућују на специфичности које се морају применити за правилно управљање.

При поступцима издавања дозвола за управљање отпадом коришћење ових индексних бројева није могуће без детаљнијег описа, како би се спречило свако потенцијално загађење животне средине или утицаја на здравље људи који могу да се јаве због неадекватног управљања непрецизно наведеним врстама отпада.

1.2. Индексни бројеви комуналног отпада

Према дефиницији из Закона о управљању отпадом, комунални отпад јесте отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава сличан отпаду из домаћинства. Управљање овом врстом отпада је регулисано чланом 43. истог Закона.

Основни принцип одређивања индексног броја отпада да увек треба користити онај код, чији детаљни опис, заједно са утврђеном групом и подгрупом, као и према поступку његовог одређивања из поглавља 2., што тачније одражава својства отпада, важи и за комунални отпад.

У Каталогу отпада комунални отпад је приказан у групи „20”: Комунални отпади (кућни отпад и слични комерцијални и индустријски отпади), укључујући одвојено сакупљене фракције”. Ову групу чине индексни бројеви који означавају различите врсте комуналног отпада, од којих неки од њих упућују на поступке рециклаже, а неки на поступке збрињавања. Међутим, неке врсте отпада, иако заиста по дефиницији могу бити комунални отпад, треба означити индексним бројем који се не налази у групи 20., јер је на другом месту у Каталогу могуће наћи индексни број који боље одражава карактеристике тог отпада.

Поред тога, амбалажни отпад одвојено прикупљени из комуналног отпада (укључујући смеше отпада од различитих амбалажних материјала), увек се морају класификовати у подгрупу 15 01. За стаклене флаше одвојене из комуналног отпада исправан индексни број је „15 01 07 – Стаклена амбалажа”, а не „20 01 02 – Стакло”– због тога што у опису из 15 01 стоји опис „амбалажа (укључујући посебно сакупљену амбалажу у комуналном отпаду)”, док је за 20 01 опис општији и гласи „одвојено сакупљене фракције (осим 15 01)”.

Каталог отпада садржи само један индексни број за обични мешани комунални отпад: „20 03 01 – мешани комунални отпад” који се може користити за отпад из домаћинства, али и за отпад из продавница, услужних делатности, занатства и сличан отпад из производних погона и институција, уколико је по својствима и саставу сличан ономе из домаћинства.

Коришћење овог индексног броја је прихватљиво при одређеним условима, тј. када се у документима поред овог кода додаје додатни, пропратни опис, који треба да што детаљније опише могуће компоненте мешовитог отпада. На пример: „20 03 01 – мешани комунални отпад” који се генерише у индустрији треба да има пропратни писани опис који би може да гласи:

„Општи неопасан отпад из индустрије који се састоји искључиво од прехранбеног отпада из ресторана (патица, метала, картона и пластичних паковања) и остатака од чишћења подова.”

Овај опис је врло значајан у пропратним документима и одговорност је произвођача овог отпада. Овај опис треба да осигура правилно поступање наведеним отпадом. Произвођачи отпада треба периодично да изврше ревизију токова њиховог отпада у складу с општим упутствима добре праксе управљања отпадом.

1.2.1. Опасни отпад у комуналном отпаду

Законом је забрањено мешање опасних и неопасних врста отпада, опасних врста отпада међусобно, као и мешање са другим материјалима. Мешање је дозвољено само у случају да је оно део процеса прераде, да је одобрено и да се врши у складу са захтевима из дозвола за управљање отпадом. И поред ових изузетака, мешање опасних и неопасних отпада треба избегавати свуда где је то могуће. Ова забрана мешања важи, како за произвођаче отпада, тако и за све оне који су укључени у транспорт, третман и одлагање отпада.

Мешани комунални отпад се не сматра опасним (у Каталогу „20 03 01 - мешани комунални отпад” није означен звездicom), али се у њему могу наћи и мање количине опасног отпада. У таквим случајевима прихватљиво је да те мале количине опасног отпада неће условити промену класификације мешаног комуналног отпада. Ако је мала количина опасног отпада из домаћинства помешана с другим мешаним не-опасним отпадом, отпаду се може доделити индексни број 20 03 01.

Међутим, овај индексни број се не сме примењивати уколико је опасни отпад намерно помешан с неопасним како би се са њиме управљало даље као неопасним, односно, уколико је количина додатог опасног отпада толика да опис више није тачан. Тада се читав отпад мора сматрати и означити као опасан, осим ако се опасне компоненте могу поново одвојити. Тада се за опасне компоненте морају одредити посебни индексни бројеви.

Да би се отпад из индустријских и занатских погона могао сматрати мешаним комуналним отпадом, он мора по свом саставу и карактеристикама бити сличан отпаду из домаћинства.

Ако мешани комунални отпад садржи флуоресцентне цеви у количини таквој да га то по саставу или количини чини другачијим од отпада из домаћинства, индексни број 20 03 01 се не може применити. Ако се флуоресцентне цеви сакупљају као део активности одржавања зграда, одговарајући индексни број из Каталога отпада је „20 01 21* - флуоресцентне цеви и други отпад који садржи живу” и означен је звездицом као опасан отпад. Правна лица су према Закону о управљању отпадом, дужна да одвајају опасне отпаде на месту настанка и њиме управљају у складу са законом.

У наставку се налази листа индексних бројева који се користе за поједине врсте комуналног отпада, а уз неке од њих су додата и појашњења односно уобичајени, свакодневни називи. Ове индексне бројеве треба користити кад год је то могуће:

Категорија	Индексни број	Опис
Стаклене флаше и тегле од зеленог, браон или безбојног стакла или мешане	15 01 07	
Равно стакло	20 01 02	
Папир	20 01 01	Новине, канцеларијски папир, али не амбалажа
Мешани папир и картон	20 01 01	
Књиге	20 01 01	
Папирна и картонска амбалажа	15 01 01	Кутије од валовитог картона и друга амбалажа
Алуминијумске, челичне, мешане конзерве	15 01 04	
Остали отпадни метал	20 01 40	Али не напуштена возила
Алуминијумска фолија	20 01 40	
Фрижидери и замрзивачи	20 01 23* / 20 01 36	Индексни број зависи да ли у себи садрже одређене хлорофлуороугљоводонике или не
Друга бела техника	20 01 35* / 20 01 36	Индексни број зависи да ли у себи садрже опасне материје или не
Други електронски отпад	20 01 35* / 20 01 36	Индексни број зависи да ли у себи садрже опасне материје или не
Пластика	20 01 39	
Одећа и обућа	20 01 10	
Остали текстил	20 01 11	
Уље	20 01 25 / 20 01 26*	Индексни број зависи да ли у себи садрже опасне

		материје или не. За јестива уља употребити 20 01 25
Само зелени отпад	20 02 01	
Други отпад који се може компостирати	20 02 01 / 20 01 08	
Дрво	20 01 37* / 20 01 38	
Намештај	20 01 38	
Грађевински шут	17 01 07	Ради јасноће искључује се с листе комуналног отпада (значи не би требало користити број 20 02 03), јер веће количине не могу бити комунални отпад.
Мешани материјали – отпад из домаћинства и слични	20 03 01	
Флуоресцентне цеви	20 01 21*	
Акумулатори – аутомобилски	20 01 33*	
Батерије – не аутомобилске	20 01 34	
Боја	20 01 28 / 20 01 27*	Први индексни број користити ако је боја на бази воде, а други ако је на бази органских растварача
Грађевински отпад и отпад од рушења	17 01 07	Овај кључни број треба користити за мешавине цигле и бетона и сл.
	20 03 01	Овај индексни број, подразумева искључиво отпад из домаћинства и сличан отпад
	20 03 99	Овај индексни број треба избегавати јер се ради о неспецифицираном отпаду
Остаци од чишћења улица	20 03 03	
Кабаста отпад	20 03 07	
Обичан мешани отпад из домаћинства	20 03 01	
Одбачена возила	16 01 04* / 16 01 06	Први индексни број користити ако возила још увек садрже опасне загађујуће материје
Гуме	16 01 03	
Отпад са пијаца	20 03 02	
Отпад од чишћења септичких јама	20 03 04	Ефлуент

1.3. Индексни бројеви отпада из здравствене заштите (медицински и ветеринарски отпад)

Управљање отпадом из објеката у којима се обавља здравствена заштита, односно медицинским и ветеринарским отпадом, регулисано је чланом 56. Закона о управљању отпадом.

Индексни бројеви за отпаде који настају у здравственој заштити људи и животиња су наведени у поглављу 18. Каталога отпада. Инфективни или клинички отпад, термин који се често примењује, није категорија у Каталогу, али се може дефинисати као отпад који представља ризик од инфекције или телесно оштећење и представљен је са неколико индексних бројева. Највећа количина отпада из здравствене заштите није инфективни отпад. Уколико отпад захтева специјализован третман или уклањање (укључујући термичку обраду или спаљивање) због ризика од инфекције, њему се морају доделити кодови опасног отпада, као „18 01 03 * - отпади чије сакупљање и одлагање подлеже посебним захтевима због спречавања инфекције”.

Животињски лешеве који произилазе из ветеринарске делатности спадају у отпад из здравствене заштите. Они отпади који немају карактеристике инфективности спадају у неинфективни медицински отпад и треба да буду означени као „18 02 03 - отпади чије сакупљање и одлагање не подлеже посебним захтевима због спречавања инфекције”. Они отпади који јесу инфективни, у складу са законом, због ризика инфекције треба означити као „18 02 02 * - отпади чије сакупљање и одлагање подлеже посебним захтевима због спречавања инфекције”.

Отпади од људске и животињске хигијене не односе се на здравствену заштиту и не требају да буду означени индексним бројевима из поглавља 18, на пример:

- отпад од женске хигијене из продавница и канцеларија, као и псећи измет из канти за прикупљање, треба да буде означен кодом „20 01 99 – остале фракције које нису другачије специфициране”, али треба да буду додатно описани нпр. отпад од женске хигијене који не потиче од здравствене заштите и не подлеже захтевима везаним за инфективност; и
- оштри предмети који не произилазе из активности здравствене заштите, на пример тетовирање, бушење ушију или пробадање тела (body piercing), као и материје које се при томе користе (које не произилазе из здравствене заштите) такође треба означавати са кодом 20 01 99.

Други оштри предмети, као што су они употребљени од стране дијабетичара су отпад здравствене заштите и треба да буду означени кодовима из поглавља 18.

Фармацеутски отпад који настаје у здравственој заштити људи и животиња се означава следећим индексним бројевима:

- 18 01 08* за отпадне лекове за људску употребу, односно 18 02 07* за отпадне лекове од лечења животиња уколико они припадају групама цитотоксичних и цитостатичних лекова и
- 18 01 09, односно 18 02 08, за друге врсте лекова из хумане и анималне здравствене заштите.

Уколико је фармацеутски отпад прикупљен као фракција при прикупљању комуналног отпада и представља лекове које су корисници одбацили изван установа здравствене заштите се означавају са кодовима „20 01 31* - цитотоксични и цитостатични лекови”, односно „20 01 32 - лекови другачији од оних наведених у 20 01 31”.

Треба имати на уму да уколико је отпад из здравствене заштите проглашен опасним отпадом, са њим се мора поступати на за то предвиђени начин, у складу са Законом.

1.4. Индексни бројеви при сакупљању и транспорту отпада

Сакупљање и транспорт отпада су регулисани чланом 35. Закона о управљању отпадом. Сакупљање отпада представља активност систематског сакупљања, разврставања и/или мешања отпада ради транспорта, а транспорт отпада је превоз отпада ван постројења који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада.

Треба напоменути да је Законом о управљању отпадом, забрањено мешање опасног и неопасног отпада, као и мешање опасних врста отпада приликом сакупљања и транспорта.

Лица која врше сакупљање и/или транспорт отпада, преузимају отпад од произвођача или власника и транспортују га до постројења за управљање отпадом, односно до центра за сакупљање, складиштење, трансфер станице или постројења за третман или одлагање. У циљу лакшег и ефикаснијег третмана отпада у постројењу за третман отпада или његовог правилног одлагања сакупљачи и транспортери су дужни да обезбеде одвојени транспорт појединих врста отпада. Уколико се отпад транспортује једним возилом, он може да се обави на више начина:

1. у засебним амбалажама (нпр. бурадима),
2. у вишекоморним возилима, у одвојеним одељцима или
3. у једнокоморним возилима уколико су отпади сами по себи одвојене јединице (нпр. акумулатори).

Произвођач, односно власник отпада мора да класификује отпад пре његове предаје сакупљачу или транспортеру.

По правилу, кретање отпада прати посебан Документ о кретању отпада, односно Документ о кретању опасног отпада, осим отпада из домаћинства. Свака од транспортованих врста отпада треба да има свој посебан индексни број из Каталога који је добио на месту свог настанка и који се уноси заједно с одговарајућим детаљним описима појединих транспортованих врста отпада у наведене документе.

У случају коришћења једнокоморних возила за транспорт исте врсте отпада од различитих власника, Документ о кретању отпад треба да буде попуњен за сваког власника отпада посебно. У овим документима обавезно треба уписати одговарајући индексни број, као и одговарајући опис за сваки товар отпада који је утоварен на во-зило, у којима треба забележити било какве разлике у карактеристикама појединих товара отпада.

Уколико при сакупљању и транспорту отпада долази и до промене власништва отпада на друго лице или предузеће, Документ о кретању отпада треба да садржи одговарајући индексни број и опис отпада. Ако је отпад потпуно помешан, може се користити, један код се може користити, али опис мора да садржи све описе утовареног отпада. Ако се натоварени отпади ипак могу раздвојити и засебно прерађивати или депоновати, код мора да постоји за сваку врсту отпада посебно. У сваком случају, опис у Документу о кретању треба да да детаљне описе свих врста отпада који чине посебне делове вишеструког сакупљања.

1.5. Индексни бројеви отпада из постројења за управљање отпадом

Постројење за управљање отпадом је стационарна техничка јединица за складиштење, третман или одлагање отпада, која заједно са грађевинским делом чини технолошку целину.

Складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, као и активност оператера у постројењу опремљеном и регистровано за привремено чување отпада. Локација за складиштење треба да буде адекватно технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама у складу са Законом о управљању отпадом.

При пријему отпада у складиште, преузима се индексни број отпада заједно са описом за сваку врсту и као такав се чува до новог транспорта, прераде или трајног одлагања. Многе врсте отпада се достављају у постројења за управљање отпадом на даљи трансфер или обраду пре њиховог завршног уклањања.

Отпади који не подлежу било каквом третману или поступцима који мењају основна физичка или хемијска својства отпада, осим збијености, морају да задрже исте индексне бројеве и описе као отпад који је био изворно прикупљен. Ово се односи и на мешовите отпаде где се неке компоненте одвајају у постројењу, али количина одвојене фракције није довољна да промени природу отпада, тако да код и опис остају исти.

Уколико се отпад на било који начин третира на постројењу за управљање отпадом, на пример, пећ за спаљивање или постројење за компостирање, прерађени отпад приликом напуштања постројења треба да буде означен одговарајућим кодом из поглавља 19. У овом поглављу обухваћени су следећи отпади и начини обраде отпада:

- спаљивање или пиролиза;
- физичко/хемијски третман;
- аеробни третман;
- анаеробни третман;
- резање метал (уситњавање);
- регенерација уља;
- механички третман;
- ремедијација земљишта и подземних вода;
- стабилизација/солидификација/витрификација отпада и
- процедурне воде са депонија отпада.

Важно је нагласити да подпоглавља поглавља 19 немају никакву везу са методама и врстама обраде материјала класификованих у другим поглављима Каталога отпада. Неки описи отпада дати у поглављу 19, су по својој природи врло широки, нпр. „19 02 03 претходно измешани отпади који се састоје само од неопасног отпада”. У таквим случајевима, писани опис који је део документа о кретању мора да укључи опис отпада пре обраде, као и да сажето прикаже детаље о извршеној обради.

Отпади који се третирају на месту настанка (осим ако то није посебно постројење за управљање отпадом) се не означавају са кодовима из поглавља 19, већ индексни број треба да се одреди применом шеме дате у поглављу 2.

2. Класификација отпада на основу испитивања

Класификација отпада врши се одређивањем индексног броја на основу начина и по поступку описаном у тачки 1. овог прилога, као и на основу резултата испитивања отпада овлашћене стручне организације за испитивање отпада, у складу са законом и овим правилником.